Н-ръ 99. Понедѣлокъ 4. (16.) листопада 1885. **Рôкъ I.**

Выходитъ во Львовѣ що Понедѣлка, Середы и Пятницѣ о 5 годинѣ по полудни кромѣ рускихъ святъ.

Администрація: улиця Жолкôвска н-ръ 28. (почта Львôвъ-Пôдзамче), куда слѣдуе адресовати всякй письма и грошевй посылки.

Редакція и експедиція: улиця Академична н-ръ 3, I. поверхъ.

Рукописи употребленй не звертаются.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй отъ порта.

Инсераты принимаются по 6 кр. ôтъ одной строчки дрôбного друку.

Пренумерату и инсераты принимае въ Вѣдни: **Haasenstein & Vogler (Otto Maass),** Wallfischgasse N. 10. и **G. L. Daube et Comp. Ig. Knoll Central-Annoncen-Expedition I. Am Hof 5.** Въ Варшавѣ: **Райхманъ и Френдлеръ,** бюро центральне, улиця Сенаторская н-ръ 18. Въ Парижи: **Agence Havas,** 8 Place de la Bourse.

МИРЪ

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ СПРАВЪ ПОЛИТИЧНЫХЪ, ЦЕРКОВНЫХЪ, ЕКОНОМИЧНЫХЪ И ЛИТЕРАТУРНЫХЪ.

Цѣна пренумераційна съ почтовою пересылкою въ **Австро-Венгріи:** на рôкъ 10 зр.; — на 1/2 року 5 зр.; — на 1/4 року 2 зр. 50 кр.; — на мѣсяць 85 кр.

Въ Россіи: на рôкъ 12 руб.; — на 1/2 року 6 руб.; — на 1/4 року 3 руб.

Въ Нѣмеччинѣ: на рôкъ 24 марокъ; — на 1/2 року 12 мар.; — на 1/4 року 6 мар.

Въ другихъ краяхъ: на рôкъ 30 франкôвъ; — на 1/2 року 15 фран.; — на 1/4 року 8 фран.

Поодинокй н-ра по 10 кр. за примѣрникъ.

Поодинокй н-ра продаются: въ експедиціи „Мира", улиця Академична н-ръ 3, I. поверхъ; — ***въ трафикахъ:*** Бернадиньскій пляцъ н-ръ 3; — улиця Кароля-Людвика н-ръ 7; — улиця Руска н-ръ 3 и улиця Словацкого н-ръ 2.

Львôвъ, 4 (16) листопада 1885.

Въ однôмъ зъ послѣднихъ н-рôвъ появляючоися въ Варшавѣ польскои часописи „Słowo" помѣщена кореспонденція изъ Пешту, котора звернувши на себе загальну увагу политичного свѣта, циркулюе теперь по всѣхъ майже галицко-польскихъ дневникахъ, вызываючи розличного рода толки и коментарѣ.

Мы, идучи за нашимъ дневникарскимъ обовязкомъ, дѣлимся съ своими пчт. читателями такожь тымъ интереснымъ письмомъ, позôставляючи однако, якъ само собою розумѣеся, ôтвѣчательнôсть за его содержанье пчт. авторови и не запускаючися во виду того въ ніяку близшу анализу въ предположеню, що часъ и событія будутъ найлучшими цензорами правдивости упомянутыхъ донесеній.

Кореспонденція та звучитъ въ дословнôмъ переводѣ якъ слѣдуе:

Пештъ 8 листопада.

„Зъ тутейшихъ сферъ, которымъ текучй политичнй дѣла основно звѣстнй и которй своихъ опиній не опираютъ на пустыхъ поголоскахъ или гипотезахъ, есмь въ станѣ удѣлити вамъ певныхъ вказôвокъ, которй, если може не дадутся совсѣмъ примѣнити до вашихъ поглядôвъ на теперѣшню политичну ситуацію, то все таки суть вôрваными въ строго реального грунту.

Передовсѣмъ прото могу васъ увѣрити, що температура австро-нѣмецкои дружбы спадае безперестанно и може вскорѣ покрытися ледомъ. Князь Бисмаркъ не понимае сентиментôвъ въ загалѣ, въ справахъ же политичныхъ есть вырафинованымъ реалистомъ. Корыстей же реальныхъ союзъ съ Австро-Уграми не принѣсъ ему дотеперь ніякихъ. Передъ кôлькома лѣтами желавъ ôнъ певнои вооруженои акціи при паралельнôй участи Австріи. Послѣдня извинилась однакъ недостаткомъ готовости въ данôй хвилѣ. Понеже задумана акція не терпѣла проволоки ad feliciora tempora, прото мусѣла, въ поводу Австріи, совсѣмъ упасти. Во виду, що желѣзный канцлеръ набравъ въ опыта переконаня, що приготовляючись на власну руку, Австрія не буде николи готовою, запроектовавъ ôнъ тогда нѣмецке руководство въ приготовительнôмъ дѣлѣ — или, другими словами, свою интервенцію въ организаціи военного управленя Австріи. Предложенье его ôтклонено съ подякою.

Зрезигновавши на милитарнй корысти, старався князь Бисмаркъ обезпечити собѣ изъ стороны Австріи корысти финансовй. Внесенье его дотычно цлевого трактата — окôнчилося такожь на ничимъ. Словомъ, въ якôмъ направленю кн. Бисмаркъ и не пробовавъ выексплоатовати плятоничну дружбу Австріи, послѣдня була всегда неготовою или нерадою.

Безплодный того рода союзъ остигавъ и мусѣвъ осѣсти на ледѣ. Фактъ сей не есть еще публично видимымъ, но мусить вскорѣ довольно ясно зарисоватися. Послѣдства зъ того рода ôтношеній, укрытыхъ за дипломатичными кулисами, начинаютъ уже доврѣвати. Першимъ результатомъ того есть безсомнѣнне тяготѣнье Австріи въ сторону Россіи. Двократнй заявленя гр. Кальнокого передъ делегаціями, не могутъ ніякимъ образомъ уважатись, якъ то гдекоторымъ политичнымъ дилетантамъ вдаеся, пустословнымъ комплиментомъ или макіявелистичною рафинеріею. Они суть фактичнымъ переконаньемъ и щирымъ вылывомъ чувствъ, щирымъ зазначеньемъ существуючого de facto настрою и тяготѣня къ Россіи. И не суть они такожь личнымъ поглядомъ гр. Кальнокого, ни его пределекційною политикою, якъ то гдекоторй упередженй публицисты думаютъ. Гр. Кальнокій не есть въ тôмъ ôтношеню совершенно самодѣльнымъ политикомъ, якъ и въ загалѣ не есть совсѣмъ актуальною головою австрійскои дипломаціи. Тй послѣднй слова желавъ бы я толсто пôдчеркнути, тверджу бо на основѣ надто сильнôй, щобы я мôгъ хотя на хвилю колебатись, що актуальнымъ, совершенно самодѣльнымъ и выключнымъ управителемъ загальнои австрійскои политики, есть кто-то становищемъ неврôвнано высшій, — найвысшій даже въ державѣ — лице, которому гр. Кальнокій безусловно повинуеся, которого волю безусловно сповняе.

Если васъ удивляе, що гр. Андраши ôтъѣхавъ недовольный до своихъ посѣлостей, гр. Кальнокій же, безъ взгляду на численнй и особенно для Угрôвъ пожеланнй вѣсти о уступленю, остався и навѣрно и на дальше останеся, то въ повысшихъ словахъ найдете розвязанье загадки, котору тутъ близше очертовати не могу и не буду.

Фактичный прото, пôдъ фирмою гр. Кальнокого дѣлаючій, управитель австрійскои политики, видячи рвучйся нитки нѣмецкого союза, спѣшитъ навязати ихъ въ другôмъ мѣстци тымъ сквапнѣйше, понеже увѣреный, що поступаючи рука въ руку съ новымъ союзникомъ, зреванжуе тй територіяльнй ущербы, которй Австрія понесла свого часу вслѣдствіе утраты Ломбардіи и Венеціи.

Рѣшительна аннексія Босніи съ Герцеговиною, якъ такожь занятіе простороны au delà Mitrovitza ажь по Солунь, маютъ становити такій реванжъ для Австріи, пôдчасъ коли Болгарія съ Румеліею сталися бы нагородою для нового еи союзника, Старо-Сербія ôтшкодованьемъ для короля Миляна, тронъ же болгарскій зôставъ бы, пôсля ворожбы кн. Бисмарка, пріятною вспоминкою для кн. Баттенберга.

Нѣмеччина за неутральне присмотрюванье на того рода подѣлъ наслѣдія по хорôмъ чоловѣцѣ, затребовала бы, очевидно, хорошихъ компензатъ, которй вѣроятно зôстали уже обдуманй. Въ отвѣтъ, якй то специяльно маютъ бути тй компензаты, дѣлаю то, що здѣлала одна дуже мѣродательна личнôсть, коли кто-то въ компетентныхъ въ тôмъ предметѣ вопросивъ, именно — спускаю очи и мовчу.

Яке однакъ становище во виду того рода оборота балканскои справы могутъ занати и фактично займутъ: Англія, Италія и Греція? Тутъ дѣлаю знову то, що дѣлаютъ мѣродательнй вѣденьско-пештенськй сферы, въ которыхъ я вынѣсъ наведенй реляціи, именно — смотрю блукаючимися очами въ даль, говорячи „що якось оно буде."

Помѣщаючи предлежачу кореспонденцію варшавского дневника, мы застерѣгаемся, конечно, еще разъ противъ того, будьто бы высказане въ ней представленье теперѣшнои политичнои ситуаціи було безусловно вѣрнымъ зеркаломъ положеня; мы зарегистровали сей голосъ единственно лишь, якъ сказано, зъ дневникарского обовязку, не могучи надъ нимъ, яко интереснымъ причинкомъ до владѣючого теперь хаоса розличного рода сензаційныхъ вѣстей и конъюктуръ, перейти мовчаньемъ до дневного порядку.

Краевый выдѣлъ.

розôславъ посламъ соймовй друки съ справозданями, которй маютъ ввôйти на дневный порядокъ соймовыхъ нарадъ. Межи тыми друками находятся:

1) Справозданье зъ дѣятельности краевого выдѣла за часъ ôтъ 1 липня 1884 до кôнця червня 1885.

2) Справозданье краевого выдѣла въ внесеня пос. Лясоцкого о змѣну третого уступа §. 34 громадскои уставы въ тôмъ направленю, щобы ореченя дотычно обовязка вынагороды шкôдъ и высоты тои вынагороды выдавали не суды, якъ до теперь, но администраційнй власти, т. е. староство въ порозумѣню съ повѣтовымъ выдѣломъ, а правосильнй такй ореченя будутъ екзеквованй въ администраційнôй дорозѣ.

3) Справозданье краевого видѣла о доповненю постановы §. 37 громадскои уставы въ тôмъ направлвню, щобы назначити речинецъ, въ якôмъ маютъ бути вношенй зажаленя до громадскои рады противъ розпорядженій громадскои зверхности. До теперь нѣтъ такого речинця, отже не знати, коли розпорядженье громадскои зверхности стаеся правосильнымъ. Теперь проектуеся речинецъ на 14 дней.

4) Справозданье краевого выдѣла въ дѣлѣ змѣны §. 48 уставы о повѣтовôй репрезентаціи зъ дня 12 серпня 1866 р. Тутъ ходитъ о надзôръ краевого выдѣла надъ повѣтовыми радами. До теперь той надзôръ такъ означено, що соймъ посредствомъ краевого выдѣла смотритъ на то, щобы основный маетокъ повѣтôвъ и повѣтовыхъ институцій не потерпѣвъ ущерба. Теперь же проектъ краевого выдѣла додае: „щобы повѣтова администрація була правильна и щобы повѣтовй репрезентаціи сповняли свои обовязки надзора надъ громадами".

5) Справозданя краевого выдѣла дотычно змѣнъ въ територіяльнôмъ подѣлѣ краю: 1) дотычно ôткрытя повѣтового суда въ Букачôвцяхъ; — 2) въ справѣ умѣщеня въ Залѣщикахъ будущого окружного суду на чортковскій округъ; — 3) въ справѣ вылученя громадъ: Кугаѣвъ, Вербѣжъ и Гонятичѣ зъ повѣтового суда въ Комарнѣ и староства въ Рудкахъ, а присоединеня до повѣтового суда въ Щирци, а староства во Львовѣ; громада

Въ родиннôмъ кружку.

(Дальше.)

На вопросъ пискливого голоса изъ-за дверей ôтозвався мôй товаришъ:

— То я, твôй Михась.

— Краено, нема що казати. Ôтъ годины уже жду съ обѣдомъ! Цѣлый ранокъ пересидѣвъ ты навѣрно знову въ якôй-то кнайпѣ?...

За тымъ словомъ ôтчинилися дверѣ.

— Що то значитъ, ты не самъ?

— То мôй найлучшій другъ, школьный товаришъ...

Варварочка, такъ якъ то була она, потягнула мужа въ сторону и начала въ пôвголосъ шептати до него, однако такъ, що кожде высказане слово доходило якъ найвыразнѣйше до моихъ ушей:

— Школьный товаришъ! на-що? по-що? навѣрно товаришъ ôтъ стклянки, подôбный до тебе гôльтай.

— Бôйся Бога, говори тихше: я запросивъ его на обѣдъ, а ôнъ...

— На обѣдъ? еще чого не стало! якъ бы то у насъ дома не було своихъ ротôвъ до кормленя, щобы приводити еще въ улицѣ чужихъ дармоѣдôвъ.

Ситуація моя, якъ кождый видитъ, не принадлежала до найпріятнѣйшихъ и во виду того, не надумуючись довго, рѣшивъ я устроити ненадѣйно ретираду.

Въ тôй цѣли хвативъ я за клямку, но штучный замокъ, тайны которого не були мнѣ звѣстнй, ставувъ переведеню мого намѣреня на перешкодѣ.

Михась, узрѣвши мою манипуляцію коло дверей, прискочивъ до мене и ухвативши за руку, крикнувъ: — Друже, пріятелю, що у тебе на умѣ?

Я ставъ божитися передъ нимъ, що мушу уходити, що маю въ мѣстѣ обѣдъ и що сегодня не могу ему служити.

— Зъ того ничого не буде, я тебе не пущу. Варварочко, попроси же нашого гостя!

И не давши прійти менѣ уже бôльше до слова, пхнувъ мене майже насиліемъ до гостинной комнаты.

Г-жа Варвара же узрѣвши, що мое присутство сталося фактомъ, которого безъ оскорбленя славы гостинности свого дому уже въ ніякій способъ уникнути не можливо, прибавила съ квасно-солодкимъ выразомъ лиця:

Прошу, дуже прошу розгоститися, якъ у себе дома и не дѣлати ніякихъ церемоній.

Екземплярь представительки красного пола, который стоявъ передъ моими очами, рôжнився во всѣмъ ôтъ мого найсердечнѣйшого. Михась бувъ малый, толстый, череватый, съ округлымъ лицемъ и червонымъ якъ пивонія носомъ; его же Варварочка була великанского росту, мала фигуру тычки ôтъ хмелю, лице блѣде, уста стисненй и нôсъ, якъ пика козацка, острокончастый.

Я оглянувся еще разъ вокругъ себе, кидаючи тужливый взôръ на входовй дверѣ; но всѣ мои замыслы бѣгства розрушивъ господарь дому ôтбираючи у мене парасоль и капелюхъ.

— Сѣдай, розгостися, не стѣсняйся, будь якъ у себе; сейчасъ подадутъ обѣдець, а якій! фю, фю, ажь облизешся! Наша кухарка то фениксъ въ спôдници.

— Ехъ! лиши перехвалюваня: есть, що Богъ давъ, а если нашому гостеви не буде що до смаку, то не моя въ тôмъ вина; я не надѣялася чести...

Змѣрковавши потôмъ однако сейчасъ, що повысшй слова могли бы бути взятй яко притинокъ, вымѣреный противъ мого несподѣваного появленя, додала:

— Въ кождôмъ случаю я дуже рада, що вы удостоили насъ посѣтити... — Звертаючись же до мужа, сказала: — А ты, длячого стоишь въ заложеными руками? попроси гостя на канапу, забавъ, покажи альбомы; я тымчасомъ пôйду по нашихъ ангеликôвъ. Вы любите дѣти, неправда?...

— Кто-же не любивъ бы существъ такъ...

— Справедливо! Иду и сейчасъ вертаю.

— Якій то многоцѣнный скарбъ моя дорога жѣночка, неправда? а тй четыре потѣхи... побачишь. Тымчасомъ може заинтересуе тебе переглянути тй альбомы; есть тамъ и знаменитости; ого-го, понеже у мене численнй знакомства и зношеня!...

И втиснувши менѣ въ руку брудный и затовщеный зборникъ фотографій, говоривъ показуючи рôжнй передпотоповй фигуры:

— То есть г нъ Двюдвюлевичъ, совѣтникъ, чоловѣкъ дуже способный, мае 30.000 зр. маетку; то г-жа Путрифальска, ревна покровителька рускои литературы, нема ни одного руского мѣсяцослова, которого она не покупила бы; дальше бувшій нотаръ Шкôродерскій, археологъ, собирае рôжнй старй предметы; баронова Чупидральска, удержуеся въ власныхъ капиталôвъ, мае дôмъ на Сикстускôй улицѣ; а отъ славный нашъ писателъ Перогрывъ—писавъ ôнъ статіи до вѣденьского „Вѣстника"...

Вычислюванье мужей и повныхъ заслугъ дамъ, разомъ зъ добавленьемъ короткихъ біографичныхъ замѣтокъ, тревало близко годину, рядъ рôжного рода карикатуръ пересувався поочередно передъ моими очами, я чувствовавъ заворотъ головы, шумъ въ ушахъ и надмѣрну охоту до сна, коли наразъ ôтчинились дверѣ сосѣднои комнаты, которыми ввôйшла служниця, транспортуюча вазу. За служницею вбѣгло четырохъ хлопцѣвъ брудныхъ, не умытыхъ, не учесаныхъ —похôдъ же заключала сама господыня дому.

Мѣлчицѣ въ пов. суда въ Судовôй Вишнѣ и староства въ Мостискахъ до суда и староства въ Рудкахъ; громады Покутно въ суду пов. въ Яновѣ и староства въ Городку. до суда и староства во Львовѣ; громадъ Чергежъ и Станькова въ суда въ Журавнѣ и Староства въ Жидачевѣ до суда и староства въ Калуши.

Балканска вôйна.

Не поросли еще добре могилы, крыючѝ въ собѣ героѣвъ за свободу балканскихъ Славянъ и незагоилися еще раны одержанѝ въ защитѣ славянскои землѣ, а уже надоспѣла грозна вѣсть, що два братнѝ племена: Сербы и Болгары, передъ кôлькома еще роками рабы Турціи, пôднесли оружіе другъ противъ друга: Сербія въ имя защиты мнимои рôвноваги на балканскôмъ пôвъостровѣ, Болгарія же въ имя защиты сознанія народного достоинства.

Не удалося отже европейскôй дипломаціи, мимо еи „миролюбивости", запобѣгчи сербо-болгарскому столкновеню, которого послѣдства не успѣе сегодня никто предсказати. Зъ тои то причины вздержуемся нынѣ ôтъ всякихъ дневникарскихъ комбинацій и ставляня гороскопôвъ на будучнôсть, а ограничаемся лишь на поданю слѣдуючихъ вѣстей:

Сербскій официяльный дневникъ зъ дня 14 с. м. оголошае: *„Министеръ заграничныхъ дѣлъ Гарашанинъ поручивъ сербскому послу Рангабе въ Софіи, щобы тойже заявивъ болгарскому правительству, що* **сербске правительство на провокаціи зъ стороны Болгаріи отвѣчае объявленьемъ вôйны.** *Король ôтправився о год. 1 въ полудне до Пирота, щобы яко комендантъ арміи обняти начальну команду надъ войскомъ".*

Специяльный кореспондентъ краковского Czas-а, телеграфуе тому же дневнику зъ Бѣлграда 14 с. м.: „Тутейшій официяльный дневникъ оголошае **военный манифестъ** въ Нишѣ дня 2 (14) с. м. и заосмотреный пôдписомъ короля Миляна. Манифестъ той упоминае о всколебаню рôвноваги на балканскôмъ пôвостровѣ, о нарушеню границѣ болгарскими добровольцями, о непріятельскихъ крокахъ зъ стороны Болгаріи и окôнчаеся слѣдуючими словами: *„По тому поводу поручивъ я моей вѣрнôй и доблестнôй арміи переступити границю болгарского княжества. Справедливе сербске дѣло зôстало отже порученымъ рѣшеню оружія, храбрости арміи и Божôй опѣцѣ.* Доношу о тôмъ мому дорогому народови, числячи съ цѣлою певностію въ тôй важнôй порѣ на его патріотизмъ и посвященье для святои сербскои справы".

„На рогахъ улиць прибито великѝ плякаты съ военнымъ манифестомъ. Владѣе тутъ ентузіязмъ не до описаня".

Тойже самый кореспондентъ доноситъ, що сербска армія переступила болгарску границю въ направленю Цареброда.

До Pol. Corr. доносятъ зъ Ниша, що Гарашанинъ телеграфично поручивъ заграничнымъ репрезентантамъ Сербіи, щобы державамъ заявили, що король обнявъ начальну команду вслѣдствіе самовольнои атаки болгарскихъ войскъ на сербскѝ позиціи, которѝ сербска надморавска дивизія занимала на сербскôй територіи.

Гарашанинъ поручивъ сербскимъ репрезентантамъ, щобы тоже закомуниковали державамъ его телеграму, ôтправлену до сербского посла въ Софіи Рангаба, а призначену для Чанова. Въ депешѣ тôй говорится, що такъ якъ болгарскѝ войска 13 с. м. о год. 7½ рано ударили на позицію, котору занимавъ сербскій баталіонъ 1 ого полка пѣхоты на сербскôй територіи въ окрестности Власины, прото сербске правительство уважае ту ничимъ не оправдану атаку за объявлевье вôйны, а принимаючи дальшѝ тогоже консеквенціи, заявляе що, почавши ôтъ 14 с. м. ôтъ 6 год. рано, находится съ Болгаріею на военнôй стопѣ.

Ôтправленый 12 с. м. обѣжникъ Гарашанина наводитъ буквально телеграму агенціи Havas-а, пôсля котрои болгарске правительство рѣшило 300 Сербôвъ трактовати яко звычайныхъ опрышкôвъ, а признаючи то недостойне заявленье, що походитъ оно зъ урядового болгарского источника, заявляе официяльно що: 1) сербскѝ войска не стоятъ на болгарскôй територіи, 2) болгарскѝ войска ударяли кôлькакратно на сербскѝ переднѝ стражи, 3) сербске правительство буде уважати подôбного рода напады, мимо найлучшои охоты удержаня мира, за casus belli.

Ôтъ поры, якъ ôтправлено ту ноту, послѣдовала сконстатована въ упомянутôмъ заявленю атака зъ болгарскои стороны.

Послѣднѝ вѣсти зъ театра вôйны гласятъ:

Филипополь, 15 листопада. Въ ночи одержавъ князь Александеръ телеграму короля Миляна, повѣдомляючу его, що Болгаре пôновно напали на границю Сербіи и що тѝ провокаціи приневоляютъ его до объявленя вôйны и що непріятельскѝ кроки началися 14 с. м.

Князь Александеръ зателеграфовавъ сейчасъ о объявленю вôйны королемъ Миляномъ до султана и великого везира, додавши, що мотивы короля Миляна ошибочнѝ. Донѣсъ князь тоже, що приготовавъ всякѝ потребнѝ кроки до защиты Болгаріи и высказавъ надѣю: що султанъ разомъ съ нимъ выступитъ въ защитѣ Болгаріи.

Князь ôтправився вечеромъ до Софіи, выдавши попередно до болгарского народа манифестъ, въ которôмъ представлено сербске объявленье вôйны яко актъ убійства, совершеного на братѣ и дѣлае отвѣчательнымъ за то правительство короля Миляна, а не сербскій народъ. Каравеловъ ôтправився съ княземъ. Тутейша людность заховуеся мирно.

Князь Александеръ выдавъ до свого войска новый приказъ, въ которôмъ говоритъ: „Сербскѝ братя вмѣсто намъ помочи, хотятъ насъ погубити. Якъ тхорѣ нападаютъ насъ зъ заду".

Софія, 16 листопада. Сербы напали на позицію въ Банскидоль. По канонадѣ уступили Болгары, а Сербы вступили до Цареброда.

Вчера ôтправилися войска на сербску границю. Людность встрѣчае ихъ весьма ентузіязстично. Завтра прибудутъ зъ Филипополя въ поспѣшныхъ маршахъ значительнѝ военнѝ силы.

Князь прибувъ тутъ сегодня по пôлночи зъ Филипополя и обнявъ начальну команду.

Проклямація полна восторга до народа, анатемизуе пôдступне поступованье сербского правительства и взывае до защиты уніи всѣхъ, которѝ способнѝ носити оружіе.

Всѣмъ репрезентантамъ державъ доручено обѣжникъ, въ которôмъ опровергаются факты наведенѝ въ сербскôмъ объявленю вôйны.

Петербургъ, 16 листопада. Всѣ часописи анатемизуютъ поступованье Сербіи. *Новое Время* надѣеся, що Болгарія кинеся въ объятя Россіи. *Новости* доказуютъ, що Россія пôдъ ніякимъ условіемъ не буде присмотрюватися рôвнодушно братоубійчôй вôйнѣ и що буде приневоленою вмѣшатися въ то дѣло. Владѣе переконанье, що Россія за нападъ на Софію отвѣтитъ вооруженою силою.

Москва, 16 листопада. Вѣсть о объявленю вôйны вызвала обуренье зъ стороны людности. Всѣ спѣшатъ до церкви молитися за побѣду Болгарôвъ и взываютъ Европу на свѣдка о невинности Болгоріи, скидаючи цѣлу отвѣчательнôсть на Сербію.

Атены, 16 листопада. Акціи противъ Турціи ожидаютъ въ текучôмъ тыждни.

Константинопольска конференція.

На засѣданю константинопольскои конференціи, которе ôтбулося 13 с. м., запропоновала Порта, щобы завôзвати болгарского князя до опущеня Румеліи вразъ съ его военною силою. Султанъ ôтправитъ сейчасъ за согласіемъ державъ надзвычайного правительственного комисаря, который буде управляти провинціею, поки не послѣдуе рѣшительный выбôръ губернатора Румеліи. Пôдчасъ того мѣшана слѣдча комисія мае розсмотрѣти желаня Румеліотôвъ. Въ Константинополѣ увѣряютъ, що взглядомъ двохъ послѣднихъ внесеній послѣдуе согласіе, що до першого однакъ внесеня, то Франція и Англія затребуютъ, щобы завôзванье до князя зôстало ôтправлене лишь въ имени Порты.

По конференціи ôтбулася нарада межи репрезентантами Нѣмеччины, Австріи и Россіи.

Зъ Филипополя доносятъ, що скликано „Народне Собраніе". Такъ якъ выборцѣ суть змобилизованѝ, прото начальники громадъ маютъ выбрати зъ кождого повѣта по трехъ делегатôвъ. Правительство предложитъ „Народному Собранію" рѣшеня конференціи.

СПРАВЫ КРАЕВѢ.

[Зъ краевого выдѣла.]

Краевый маршалокъ, д-ръ Н. Зыбликевичъ покликавъ до краевого выдѣла — якъ мы уже донесли — гг. Таддея Лянгого и Тита Сѣнгалевича, которѝ суть заступниками членôвъ бл. п. В. Подлевского и д-ра Верещинского, заболѣвшого передъ кôлькома днями.

Гнъ Лянге зрѣкся заступництва, вслѣдствіе чого краевый маршалокъ покликавъ д-ра А. Рыбицкого.

Czas узнае, що певна часть агендъ бюра д-ра Верещинского перейде до президіяльного бюра, а позôставшу часть тыхъ агендъ вести буде, въ заступництвѣ больного д-ра Верещинского, д-ръ Рыбицкій; гнъ Сѣнгалевичъ же мае обняти департаментъ по бл. п. В. Подлевскôмъ.

Бюро соймове на сегорôчнôй соймовôй сесіи буде вести г-нъ Екельскій, секретарь краевого выдѣла.

Справы державнѝ.

[Зъ буджетовои комисіи австрійскои делегаціи. — Зъ угорскои делегаціи. — Опорожненѝ мандаты. — Цивильна процедура]

Буджетова комисія австрійскои делегаціи выбрала вечеромъ 13 с. м. до комисіи нунцій свого предсѣдателя и семохъ справоздателей, а на генерального справоздателя Матуша.

Принято потôмъ рахункове заключенье за 1883 р., буджетъ вспôльного министерства финансôвъ и найвысшои обрахунковои палаты, якъ тоже позиціи покрытя и цловѝ доходы.

При рахунковôмъ заключеню за 1883 р. покликався Гайльсбергъ на надзвычайне побôльшенье потребъ на пенсіи. Загальнѝ потребы министерства вôйны переступили о 1,300.000 зр., а кромѣ того роздано на пенсіи 800.000 зр. Бесѣдникъ вноситъ, щобы ôтправити до министерства вôйны представленье, щобы положило таму дальшому взростови того титула.

Въ понедѣлокъ, 16 с м. ôтбудеся повне засѣданье австрійскои делегаціи.

— —

Въ угорскôй делегаціи велися 14 с. м. нарады надъ буджетомъ министерства заграничныхъ дѣлъ. Справоздатель Фалькъ, покликуючися на Болгарію, пôднѣсъ, що не слѣдуе допустити до того, щобы тѝ, которѝ нарушаютъ трактаты, ôтносили корысти зъ шкодою тыхъ, которѝ почитаютъ тѝ трактаты.

Силягій не требуе безусловного приверненя status quo ante въ Болгаріи. Головнымъ дѣломъ таке розвязанье того вопроса, щобы не зôстали вытворенѝ ôтношеня, суперечнѝ съ интересами нашои монархіи. Бесѣдникъ не мае певности, щобы посредствомъ приверненя status quo ante, которе уже попередили новѝ событія, болгарскій вопросъ зôставъ розвязаный. Впрочѣмъ голосуе бесѣдникъ за буджетомъ.

По закрытю дискусіи, вопрошае Фалькъ, чи министеръ заграничныхъ дѣлъ, на основаню одержаныхъ депешъ, знае о объявленю вôйны зъ стороны сербского короля.

Шефъ секціи Сеченій отвѣчае въ имени министра заграничныхъ дѣлъ, що пôсля вѣсти, одержаной рано ôтъ репрезентанта монархіи въ Нишѣ, ôтправлено тамъ вчера вечеромъ объявленье вôйны до Софіи, такъ якъ болгарске войско напало Сербôвъ на границѣ. Фактъ сей потвердивъ тоже тутейшій сербскій репрезентантъ. Не сомнѣватися, що сербскѝ войска переступили уже до сеи поры болгарску границю.

На интерпеляцію Чернатоніого що до становища Италіи на конференціи въ Константинополи, отвѣтивъ Сеченій, що поступованье Италіи взглядомъ монархіи совершенно коректне и що дружественне ôтношенье не пôдпало ніякôй змѣнѣ. Мнѣніе, будьто бы Италія въ якôмъ нибудь вопросѣ рôжнилася съ нами, совершенно безосновне.

Буджетъ министерства заграничныхъ дѣлъ принято безъ змѣны. Трете читанье послѣдовало вчера.

— —

Проф. Шуклье зложивъ мандатъ до державнои думы зъ куріи мѣстъ и мѣсточокъ долѣшнои Краины. Доповняючій выбôръ ôтбудеся 12 грудня.

Кромѣ того опорожненый есть еще мандатъ зъ куріи мѣстъ Зацъ Постельбергъ въ Чехахъ, вслѣдствіе зложеня мандата д-ромъ Ант. Банганомъ и мандатъ зъ куріи сельскихъ громадъ Сучава-Радôвцѣ въ Буковинѣ, по поводу покликаня бар. Конрада до палаты вельможъ.

О послѣдній мандатъ, якъ звѣстно, убѣгася ново-именованый министеръ вѣроисповѣданій и просвѣщеня д-ръ Гаучъ.

— —

Министерство юстиціи окôнчило уже роботы надъ кодификаціею проекта новои цивильнои процедуры. Въ слѣдуючôмъ мѣсяци предложитъ министеръ упомянутый проектъ кабинетовôй радѣ, а потôмъ въ сѣчни 1886 р. державнôй думѣ.

РУХЪ ТОВАРИСТВЪ.

Новый выдѣлъ „Рускои Рады" собрався на засѣданье въ четверъ вечеръ и уконституовався такъ, що выбравъ крыл. Як. Шведицкого предсѣдателемъ, адвоката д-ра Ивана Добрянского заступникомъ предсѣдателя, г. Б. А. Дѣдицкого секретаремъ и д-ра Л. Павенцкого касіеромъ. На тôмъ засѣданю явились въ комплетѣ всѣ члены нововыбраного выдѣла и постановили держати выдѣловѝ засѣданя два разы на мѣсяць, если — розумѣеся — не буде на дневнôмъ порядку такихъ дѣлъ, которѝ требовали бы частѣйшихъ засѣданій.

На засѣданю центр. выдѣла Общества им. Качковского, ôтбувшôмся въ понедѣлокъ 28 жовтня (9 листопада) пôдъ предсѣдательствомъ г-на Б. А. Дѣдицкого, 1) принято до вѣдомости и передано очетъ Ставропигійского Института на 518 зр. 30 кр. за печатанье изданій Общества; 2) принято до вѣдомости возванье магистрата мѣста Львова о составленье даныхъ, касаючихся Общества, для державнои и городскои статистики; 3) почтено возстаньемъ память и вписано въ помянникъ упокоившогося члена Николая Л. Устіяновича, приходника въ Сучавѣ и декана буковиньского и 4) принято 8 новыхъ членôвъ.

На загальнôмъ зборѣ тов. „Академичне Братство" во Львовѣ выбрано дня 11 л. листопада слѣдуючій выдѣлъ: Евгеній Козакевичъ, студ. философіи предсѣдатель, Калитовскій Іеронимъ, правникъ, заступн. предсѣдателя, Левъ Левицкій, правникъ касіеръ; Осипъ Лукашевскій, правникъ, контролоръ, Алексѣй Кулачковскій, правникъ, Нѣмцѣвъ Иванъ, философъ, Иванъ Огоновскій, правникъ; Юліянъ Сосенко, правникъ, Осипъ Дрималикъ, правникъ. На заступникôвъ выдѣловыхъ выбраны: Іоанъ Мицавка, правникъ, Антоній Березинскій, правникъ, Исидоръ Олесницкій, правникъ, и Юрій Онышкевичъ, правникъ.

ВѢСТИ ЕКОНОМИЧНѢ.

Цѣны збôжа пôсля билютиновъ Рôльничого Банка во Львовѣ зъ дня 7 листопада 1885. Цѣны á 100 кильо — loco Львôвъ.

Пшениця готова	6·30 кр.	до	7·10 кр.
Жито готове	5·15 „	„	5·60 „
Овесъ оброчный	5·25 „	„	5·75 „
Ячмѣнь	5·25 „	„	7·— „
Рѣпакъ новый	9·25 „	„	10·— „
Горохъ до вареня	6·— „	„	9·— „
Выка	4 50 „	„	5·75 „
Гречка	6·— „	„	6·75 „
Коничина червона	30·— „	„	45·— „
Хмѣль (за 50 килогр.)	18 — „	„	40·— „

Успособленье въ збôжевôй торговлѣ безъ змѣны. Хмѣль безъ попыта.

По поводу недостатка доборовыхъ сортôвъ зерна, якъ тоже вслѣдствіе пасивности млынôвъ, которѝ ограничаются лишь на покупку необходимо потребныхъ запасôвъ, послѣдовало поновно обниженье цѣнъ всякихъ мучныхъ зеренъ. Сорты выняткова лишь хорошѝ, находятъ попытъ заграницею и платятся высше нотованыхъ цѣнъ. Успособленье въ стручковыхъ зернахъ незмѣнне, въ олѣйныхъ же значительно лучше,

---

— Славцю, Геню, Костю, уклонитися господину, а ты Дзюню зроби ручкою красно „па"!

— Но мальчики, очевидно голоднѝ, не слухаючи матери, засѣли уже вокругъ стола, наймолодшій же кричавъ на всѣ заставки:

— Я не хочу „ляле",—„ляля" все зъѣсть: для Дзюня ничого не лишится!

Вы замѣтили навѣрно мои пчт. читателѣ, що роля гостя въ домѣ вывѣнованôмъ „ангеликами-потѣхами" потягае за собою утрату власнои индивидуальности; ты перестаешь бути Иваномъ, Петромъ, Теодоромъ, однимъ словомъ: существомъ жіючимъ, чувствуючимъ и думаючимъ, а зôстаешь — „лялею".

Въ предлежачôмъ случаю, во виду наивнои щирости малого Дзюня, дѣла приняли нерôвно гôршій оборотъ, такъ якъ та нефортунна „ляля" прибрала зловѣщій видъ алчущого Молоха, пожираючого все, що ему навинеся пôдъ зубы.

— Не плачь, любезнѣйшій ангелику, сей господинъ не здѣлае тобѣ ничого злого, ôнъ не лишь не зъѣсть ничого, но дасть еще цукеркôвъ.

Повысшѝ слова, осушуючѝ слезы Дзюня, вплынули одночасно, пчт. читателѣ и читательки, розрушительнымъ способомъ на всякѝ гастрономичнѝ аспираціи и забаганки, якѝ черезмѣрно довгѝ студіи альбомовыхъ знаменитостей въ апетитѣ вашого всесмиреннѣйшого слуги могли зродити.

Якъ бо тутъ ѣсти, учувши того рода dictum acerbum!

Умѣщеный моимъ пріятелемъ на креслѣ, хвативъ я приневоленый необходимостію за ложку и заглубивъ ю махинально въ прозрачнôй юшцѣ, маючôй всяке подобіе до росолу.

— Превосходный росолокъ, що? не правда? Не достае однако пульпетôвъ... Минуточку терпеливости, сейчасъ ихъ тобѣ вложу.

И не выжидаючи мого согласія, впустивъ менѣ на тарелку пять или шѣсть куль, угнетеныхъ зъ мяса и сала.

Повысшѝ предметы, твердѝ и круглѝ, могли бы були навѣрно ôтдати генералови Скобелеву ôтличну услугу картечныхъ ядеръ при бомбардованю Плевны.

Не могучи въ ніякій способъ перегрызти ихъ твердои поволоки а ургованый до ихъ консумпціи принукою мого амфитріона, рѣшивъ я на подобіе индика пролыкнути тѝ продукты кухарскои штуки. Въ часѣ выконаня сеи резиковнои операціи, зимный пôтъ выступивъ на мое чоло и цѣле лице.

Дзюньо же не перестававъ кричати:

— Ляля, давай цукеркôвъ!...

(Конецъ буде)

вслѣдствіе чого и цѣны пôдвысшилися. Хмѣль безъ попыта такъ у насъ, якъ и на заграничныхъ торгахъ.

Львôвско-черновецка желѣзна дорога внесла до министерства торговлѣ генеральный проектъ продолженя ливіи Львовъ-Рава руска ôтъ тои послѣднои мѣстцевости до Белзця. Министерство торговлѣ признало предложеный собѣ проектъ за отвѣтный до выконаня и зарядило ревизію трасы, котора якъ найскорѣйше мае бути переведеною.

Змѣна почтовыхъ касъ ощадности на державный банкъ не мае на цѣли, якъ то гдекоторѝ часописи ошибочно подали, ôткрытье новои кредитнои институціи. Въ новôмъ тôмъ заведеню маютъ бути льокованѝ капиталы администрованѝ до теперь рôжными властями неотвѣтно и безъ всякихъ корыстей, именно цла, податки, желѣзнѝ фонды, депозиты и тымъ подôбного рода фонды.

НОВИНКИ.

— **Кандидаты къ Іерейскому рукоположеню, перемышльскои епархіи,** маютъ, въ мысль дотычного роспорядженя, явитися въ тамошнôмъ пресвитеріяльнôмъ домѣ дня 24 с. м. По поводу болѣзни Его Преосвященьства Владыки киръ Іоана, удилятъ имъ дня 29 с. м. первый степень священства упрошеный къ тому станиславôвскій Епископъ, Преосвященный киръ Юліянъ.

— **Храмовый праздникъ въ церкви св. Параскевы во Львовѣ** ôтбувся вчера, при численнôй участи вѣрныхъ, съ завѣтною торжественностію. Св. Литургію ôтправивъ Впр. крыл. о. Шведицкій въ сослуженю гимн. професора-катихита о. Лепкого и о. Наливайка завѣдателя капелянии въ Голоску малôмъ. Къ возвеличеню св. Службы Божои причинився немало такожь спѣвъ ученикôвъ народнои школы им. Пирамовича, пôдъ проводомъ дѣятельного учителя ихъ, г. Бандуровича. На повну признательнôсть всѣхъ пріятелѣвъ нашого св. обряда заслугуе такожь примѣрна опрятнôсть, владѣюча въ цѣлôй церквѣ и въ загалѣ цѣлый еи видъ, который свѣдчитъ о неутомимôй ревности многозаслуженого настоятеля еи, неупускаючого ни одного случая зъ виду, щобъ довести въ ней ладъ на внѣ и внутрь до можливого совершенства. Въ теченю сего року церковь та зôстала заходомъ Впр. приходника еи на коштъ мѣста не лишь покрыта металевымъ дахомъ и обновлена изъ внѣ, но и во внутри обогачена многими новыми пріукрашенями.

— **Комитетъ въ Саджавѣ** оголошае до Воч. парохіяльныхъ Урядôвъ, Славетныхъ Братствъ тверезости и побожности, Достох. громадъ, повѣтôвъ: Богородчаны, Калушъ, Станиславôвъ, Надвôрна и Толмачъ слѣдуючій ôтзывъ: „Высока Президія ц. к. намѣстничества рескриптомъ зъ д. 22 жовтня 1885 (Ч. 9.984) удѣлила Урядови пар. обр. гр. въ Саджавѣ пов. богородчаньского, продолженье речинця для збираня складокъ на внутренне пріукрашенье церкви мѣстцевои, въ повѣтахъ Богородчаны, Калушъ, Станиславôвъ, Надвôрна и Толмачъ, а то въ часѣ ôтъ 1 листопада 1885 до 1 мая 1886, пôдъ условіемъ, що збираньемъ складокъ займутся люде заосмотренѝ грамотою уповажненя ôтъ уряду парохіяльного, а видимованого ц. к. старостою. Высылаючи збирателѣвъ, просимъ для нихъ о ласкавый пріютъ, о милостивый даръ для убогои церкви, котора имена жертволюбивыхъ золотыми буквами запише въ лѣтопись церковну и перекаже вдячнôй памяти ôтъ рода въ родъ, що: „Милостиня созда собѣ Храмъ“! — За комитетъ парохіяльный. *Волод. Паукъ.*“

— **Ôтъ Бурштына** пишутъ: „Дня 11 л. жовтня ôтбулося освященье ново-помальованои церкви въ Бурштынѣ, а дня 8 л. листопада новопостроенои церкви въ Бовшовѣ. Акту посвященя церкви бовшôвскои совершивъ деканъ о. А. Бобикевичъ. Въ торжествѣ взяло участь 8 священикôвъ и до три тысячь народа. Прекрасно проповѣдавъ о. Грыцей. Велика честь належится о. Т. Ткачуникови, ревному душпастыреви, що до трехъ лѣтъ уже двѣ церкви въ своемъ приходѣ построивъ“.

— **Школу дяковъ** основуе о. Иванъ Кипріянъ въ Шумяча и въ тôмъ предметѣ оголошае въ часописяхъ слѣдуюче объявленье: „Съ днемъ 15 рус. с. м. 1885 року ôткрываю въ Шумячи, почта Турка „школу дяковъ“ для жителѣвъ гôръ повѣта турчанского. Кто желавъ бы бути принятымъ до сеи школы, зволитъ зголоситися до мене найдальше до того дня. Условія принятя: 1) умѣти читати печатане руске письмо; 2) добрый музыкальный слухъ; 3) власне прохарчованье; 4) прочѝ условія якъ найприступнѣйшѝ для интересованыхъ. Науку буду удѣляти я самъ по 4 годины денно. День 25 руского марта буде кôнцемъ моеи „школы дяковъ“. Преч. отцѣвъ упрашаю о повѣдомленье о тôмъ своихъ прихожанъ. — *И. Кипріянъ*, гр.-кат. завѣдатель кап. Шумячъ, почта Турка черезъ Хирôвъ.“

— **Въ Бережанахъ** ôтбувся дня 6. л. с. м. похоронъ емеритованого директора гимназіяльного, Антонія Лишки, который упокоився въ 89 роцѣ житя. Покôйникъ пôйшовъ на пенсію передъ 18 лѣтами, а передъ 60 лѣтами бувъ при гимназіи въ Самборѣ професоромъ гуманіорôвъ (нынѣшнои 5 и 6 клясы). Покôйникъ бувъ добрымъ педагогомъ и щирымъ другомъ молодежи, котору черезъ 40 лѣтъ провадивъ. Ôнъ бувъ теперь найстаршимъ педагогомъ въ Галичинѣ и переживъ неодного свого ученика. Честь памяти заслуженого мужа!

— **Севастіянъ Мирончукъ**, съ женою Катериною, мѣщане зъ Чорткова, построили на чортковскôмъ кладбищи величаву звôнницю. Освященье еи ôтбулося торжественно 17 (29) жовтня т. р. при участи майже всеи чорткôвкои интелигенціи обохъ обрядôвъ.

— **Въ честь памяти бл. п Михаила Качковского** даный буде 9 (21) листопада с. р. въ великôй салѣ „Народного Дома“ музыкально-декляматорскій вечеръ, устроеный обществомъ им. Мих. Качковсчого.

— **Товариство славистôвъ.** Въ вѣденьскôмъ университетѣ основалося пôдъ покровательствомъ проф. Миклосича „Товариство славистôвъ которе мае на цѣли взаимну помôчь слушателѣвъ, занимаючихся славяньскою филологіею. На вечерныхъ собраняхъ моютъ члены толковати старинѝ памятники славянскѝ и розбирати новѣйшѝ сочиненія. Товариство намѣряе устроити власну библіотеку и читальню специяльныхъ часописей.

— **О цѣсаревôй Евгеніи** доносятъ дневники слѣдуюче: Передъ кôлькома днями посѣтивъ костелъ св. Марка въ Венеціи одинъ Нѣмецъ, именемъ Фридрихъ Бауеръ. При однôмъ изъ побочныхъ олтарôвъ тои святынѣ спостерѣгъ ôнъ даму одѣту въ тяжкôй жалобѣ, молячуся горячо. Придивлявся ей довшій часъ. Вкôнци пôднялася дама и опираючися о стѣну, ишла поволи къ дверямъ. Бауеръ приблизився до неи и оказавъ съ всякою чемностію: — Милостива панѣ, вы якъ менѣ видится, загубили паличку; чи позволите, щобы я послуживъ вамъ своимъ раменемъ? Незнаема приняла предложенье съ вдячностію и сказала: — „Здаеся, що якійсь жебракъ злакомився на мою паличку съ серебряною ручкою, а безъ палички трудно менѣ и пару крокôвъ здѣлати“. Передъ костеломъ ждали на даму два служащѝ въ либерія. Бауеръ поклонився чемно, и вручаючи ей свою визитову карточку, додавъ: „Изъ Берлина“. Незнаема порушила легко раменами и сказала тихимъ голосомъ: „Цѣсарева Евгенія... безъ ôтчины“.

— **Изъ статистики самоубійствъ.** Интереснѝ данѝ, дотычачѝ самоубійствъ, подае въ своемъ справозданю австрійска центральна статистична комисія; данѝ тѝ кидаютъ особенно занимаюче свѣтло на ôтношеня мущинъ и женьщинъ. Въ протягу послѣднихъ 10 лѣтъ пôднеслося вправдѣ число случаѣвъ самоубійства въ Австріи изъ 2,617 на 3,595 но не побôльшалося такъ скоро, якъ въ 70-ыхъ лѣтахъ. Удѣлъ мужескогo и женьского пола въ самоубійствѣ, позôстае постоянно однакій. Осьмдесять процентъ самоубійствъ припадае на мущинъ, а двадцять на женщины. Середъ родôвъ смерти, выбираемыхъ самоубійцями, переважаютъ четыре, именно: вѣшанье, стрѣлянье, утопленье и отрутье, а въ выборѣ тôмъ объявляеся весьма характеристично розличіе обохъ полôвъ. У мущинъ переважае вѣшанье, у женьщинъ топленье, а лишь 3% женщинъ-самоубійцѣвъ ôтбирае собѣ житье стрѣльнымъ оружіемъ. Вѣкъ самоубійцѣвъ мужеского и женьского пола есть такожь весьма розличный. Въ Вѣдни на пр. переважае у мужескихъ самоубійцѣвъ вѣкъ 20—40 лѣтъ, женщины же ôтбираютъ собѣ житье звычайно по 40 лѣтахъ, одна денатка числила уже 83 лѣтъ. Наймолодша числила ледви 14 лѣтъ, а причиною до того несчастного кроку була... несчастна любовь; наймолодшими самоубійцями були хлопцѣ ôтъ 13—14 лѣтъ, ôтбираючѝ собѣ житье найчастѣйше по поводу полученя злыхъ школьныхъ свѣдоцтвъ.

— **Въ послѣднихъ часахъ** спостережено въ гдекоторыхъ мѣстцевостяхъ восточнои Галичины агентôвъ зъ Румуніи, покупаючихъ конѣ. Закуплено впрочѣмъ не велике число, но всегда насуваеся догадъ, що покупка зôстала доконана въ войсковыхъ цѣляхъ.

— **До парляменту нѣмецкого** внесено петицію, покрыту чисел ными подписами и домагаючуся паленя посмертныхъ останкôвъ тыхъ людей, которѝ за житя на то пристанутъ, или которыхъ родина на то згодится.

— **Шведскій король Оскаръ** выдавъ нове интересне сочинене пôдъ загл.: „О политичныхъ событіяхъ сего вѣка“.

— **Ôтпустка проведена на кони.** Графъ Пеяцевичъ, молодый австрійскій офицеръ въ Вѣдни, взявъ ôтпустку на двѣ недѣли, щобы въ тôмъ часѣ объѣхати на кони высшу Австрію и Каринтію. Дорогу тую, выносячу 1000 километрôвъ, ôтбувъ ôнъ фактично тамъ и назадъ въ назначенôмъ часѣ.

— **Мѣсто Нишъ**, давне Naissus, где уродився царь Константинъ, теперѣшне збôрне мѣстце сербского войска, не есть мѣстомъ, которого бы не можна здобути, понеже оно не есть даже крѣпостію. Мѣсто то есть вокругъ ôткрыте, а цѣла его оборона состоитъ изъ рода цитаделѣ находячоися въ руинахъ, на пôвнôчнôмъ березѣ рѣки Нишавы. Поблизкѝ горбки и дороги, ведучѝ до мѣста, могли бы однако бути употреблеными до построеня земными валами укрѣпленого табора. Турки заняли були тѝ мѣстця въ часѣ осады мѣста, но пôсля ихъ ôтступленя, не думали Сербы о употребленю тыхъ мѣстцъ на построенье фортификацій, подôбно якъ Болгары о обезпеченю Софіи. Теперь нема часу и фондôвъ на тѝ улучшеня.

— **Поѣзды желѣзнѝ маючѝ изъ всѣхъ сторôнъ ôкна,** появилися въ послѣднôй порѣ на желѣзници пансильванскôй. Поѣзды тѝ доставляютъ пасажирамъ ту выгоду, що они могутъ наслаждатися о много ширшими видами; зъ того поводу заслугуютъ они вôйти въ употребленье особенно на тыхъ линіяхъ, которѝ перерѣзуютъ романтичнѝ окрестности.

— **Що край, то обычай.** Баденьскôй великокняжескôй парѝ жертвовали студенты изъ Гайдельберга яко слюбный подарокъ выдѣлану изъ серебра миніятуру звѣсной бочки въ Гайдель, котора може мѣстити 236.000 литрôзъ пива. Миніятура есть ледво 60-тысячною частію оригинала.

— **Торговлю дѣтьми** выкрыла италійска полиція въ Римѣ. Була тамъ именно спôлка, котора куповала дѣти у бѣдакôвъ, особенно дѣти уломнѝ и продавала ихъ дальше жебракамъ. Найбôльше платили за дѣти слѣпѝ. Цѣла шайка такихъ торговельчикôвъ дôсталася въ руки полиціи.

— **Оригинальный закладъ.** Двѣ французскѝ женьщины заложилися о то, котора зъ нихъ вымовить въ протягу якого-то часу бôльше слôвъ. Одна ôтчитала изъ рукописи въ 3 годинахъ 203.560, друга 296.311 слôвъ!

— **Миліонъ почтовыхъ марокъ.** Аптикарь Земличка въ Германштадтѣ заложився въ маю т. р. съ однимъ своимъ пріятелемъ, що до дня 25 мая 1886 року собере миліонъ употребленыхъ почтовыхъ марокъ и перешле таковѝ нѣмецкому школьному товариству въ Вѣдни. Земличка выигравъ закладъ уже дня 25 жовтня с. р., понеже того дня надôславъ помянутому товариству 1,200.000 старыхъ марокъ запакованыхъ въ скринкахъ.

— **Кресло Пипина Малого**, франконьского короля († 768), переховуеся старанно въ мѣстѣ Laroche въ Белгіи. Тамошне жительство приписуе сему креслу чудотворну силу, именно, що если котора дороспла дѣвица сяде въ протягу однои годины три разы на него, то нехибно еще того самого року выйде замужъ. — Велика шкода, що по Пипинѣ не лишилося бôльше такихъ креселъ.

— **Затопленѝ футра.** Зъ Нового Іорку доносятъ, що въ Гудсоньскôмъ заливѣ розбився корабель, Princes Royal, везучій транспортъ футеръ, въ цѣнѣ 1,000 000 долярôвъ. Весь коштовный ладунокъ затонувъ; залога уратована.

— **Въ Мексику** буде заложена сего року перша учительска семинарія, на предложенье генерала Diaz-а. Конгресъ опредѣливъ на ту цѣль 100000 долярôвъ.

— **Наукову експедицію** выправляе угорске географичне товариство въ окрестности Урала, особенно до краю Башкирôвъ, щобы изслѣдовати пôдъ взглядомъ антропологичнымъ, етнографичнымъ и археологичнымъ Урало-алтайскѝ племена, которѝ суть уже на дорозѣ заглады и въ недалекôй будучности принадлежати будутъ лишь до исторіи.

— **Археологія.** Дуже важне ôткрытье здѣлано въ мѣстѣ Сфакъ въ Тунисѣ. Робôтники, занимаючіся построеньемъ дороги при укрѣпленяхъ, ôткрыли крестильницю въ формѣ саджавки, выложену мозаикою, и сохранившуся въ досыть добрôмъ станѣ. Въ серединѣ крестильницѣ можна еще дуже добре видѣти крестъ, цвѣты и христіяньскѝ емблематы. Найденѝ также глиняни выробы и кусники мармурôвъ, украшенѝ такимижь емблематами, приводятъ на мысль, що то суть забытки якоись старинной христіяньскои святынѣ или христіяньского кладбища. Изъ множества костей людскихъ найдено однѝ въ осôбныхъ гробахъ, а другѝ въ однôй купѣ зложенѝ и носячѝ слѣды ударôвъ оружіемъ, изъ чого можна догадатися, що тутъ похоронено жертвы якои-то битвы. Робôтники ушкодили одну часть тои крестильницѣ, закимъ увѣдомлено о семъ ôткрытю французского конзуля, который сейчасъ прибувъ на мѣстце и доложивъ вонкихъ стараній, щобы дальше копано съ всякою осторожностію и щобы тѝ цѣннѝ забытки були старанно переховани.

— **Полиціянтъ литератомъ.** Въ Берлинѣ полнитъ службу полиціянта нѣкій Адольфъ Шульце, который вечерами по службѣ учится рôжныхъ языкôвъ. Самоукъ сей выдавъ точно теперь нѣмецкій перевôдъ сочиненя полковника Tszeug-ki-Tong пôдъ заглавіемъ: „Китай и Китайцѣ“. Книгарѣ заповѣдаютъ выданье зборника новель названого органа берлинскои полиціи.

— **Злодѣи на весѣлю.** Одинъ изъ знаменитыхъ французскихъ малярôвъ празднувавъ сими днями вѣнчанье свого сына. По слюбѣ ôтбулося снѣданье, на которе запрошеня розôслала такъ родина молодого, якъ и родина молодои. При снѣданю зъявилося кôлькохъ мущинъ, которыхъ никто не знавъ, каждый однако державъ ихъ за знакомыхъ другои стороны. Коли середъ снѣданя тѝ паничики наразъ куда то подѣлися спостерегли гостѣ, що кромѣ великого числа серебрныхъ сосудôвъ, ложокъ, ножôвъ и прч. такожь пропчезали и портмонетки присутствуючихъ гостей.

Вѣсти епархіальнѝ и роспорядженя духовныхъ властей.

I. Зъ архіепархіи львôвскои.

Гр. к. митрополит. Консисторія выслала до воч. урядôвъ деканальныхъ слѣдуючій обѣжникъ: Ч. 6873. Дирекція галицкого земского кредитового Товариства во Львовѣ, удѣлила тутъ къ сообщеню ексемплярь своего обвѣщеня зъ д. 10 жовтня 1885 ч. 7601, которымъ подаеся до общои вѣдомости, що пôсля рескрипта ц. к. министерства скарбу зъ д. 1 вересня т. р. Ч. 25113 маютъ бути квиты на ôтсотки ôтъ капиталôвъ помѣщеныхъ въ листахъ заставныхъ винкульованыхъ, заосмотренѝ маркою штемплевою, що однакожь Дирекція пріймае той штемпель на коштъ Товариства. По той причинѣ взывае Дирекція реченого Товариства всѣхъ уповажненыхъ до пôдношеня ôтсоткôвъ ôтъ винкульованыхъ листôвъ заставныхъ, щобы квитъ на таковѝ ошгемплювали ôтповѣдно до высоты квитованои пôсля скалѣ II патента штемплевого, и марку штемплеву такъ умѣстили, щобы первымъ стихомъ квита таяже переписана була. При выплатѣ ôтсотокъ зверне каса Товариства належитôсть штемплеву, и выплатитъ загальну квоту. Еслибы однакожь до квита высшій штемпель бувъ употребленый якъ того вымагае патентъ штемплевый на той случай каса бонификовати буде лишь таку квоту, яка пôсля патента дѣйстно выпадае. Такихже квитôвъ, которѝ или низшою маркою заосмотренѝ будутъ, или марка штемплева на тыхже не такъ якъ того патентъ вымагае, умѣщена буде, каса до выплаты не буде пріймати. Воч. Дек. Урядъ удѣлитъ нынѣшне завѣдомленье звычайною дорогою воч. клирови кондеканальному къ отвѣтному поступованю. — Львôвъ дня 29 жовтня 1885.

Конкурсы. Митроп. Консисторія обвѣстила пôдъ д. 12 листопада с. р. конкурсъ съ речинцемъ до 9 сѣчня 1886 на слѣдуючѝ душпатырскѝ посады: 1) до ч. 8369. на парохію Олексичи, стрыйского деканата; 2) до ч. 7288 — на капелянію Илемье, перегиньского деканата; 3) до ч. 7286 — на парохію Озеряны, толмацкого деканата; 4) до ч. 7267 — на парохію Иванкôвъ скальского деканата.

Душпастырскѝ посады получили: о. Емиліянъ Каратницкій, завѣдательство парохіи въ Озерянахъ; о. Титъ Чубатый, завѣдательство парохіи въ Иванковѣ.

Именованѝ мѣстодеканами надвôрняньского деканата: о. Константинъ Икаловичъ парохъ въ Краснôй, и о. Димитрій Луговый, капелянъ въ Цуцыловѣ.

Президія ц. к. Намѣстничества соглашаеся на удѣленье кан. институціи о. Николаю Темницкому на парохію Шидлôвцѣ. — О. Александеръ Левицкій вôзваный до кан. институціи на парохію въ Увислѣ, гусятыньского деканата.

Введенѝ на душпастырскѝ посады: о. Григорій Федюкъ, яко сотрудникъ въ Солонцѣ; о. Емамуиль Красицкій, яко сотрудникъ въ Конюхахъ; о. Антоній Целевичъ, яко завѣдатель капелянии въ Полянѣ; о. Юліянъ Дуткевичъ, яко капелянъ въ Покрôвцяхъ.

Послѣдня почта.

Въ Вѣдни кружатъ слухи, що вспôльнѝ делегаціи зôстанутъ лишь ôтороченѝ, щобы правительство въ данôмъ случаю мало свобôдну руку до скликаня тыхъ-же, въ цѣли призволеня надзвычайного кредита.

——

Россійске правительство, поручило державному скарбови, щобы не выплачовавъ 150.000 рублей, которѝ князь болгарскій одержовавъ рôчно ôтъ Россіи.

——

Центральне бюро болгарского стоваришеня „Червоного Креста“ оголошае въ чешскихъ часописяхъ ôтзывъ, взываючій „братній чешскій народъ“ до собираня въ случаю вôйны складокъ для больныхъ и раненыхъ.

У болгарского князя перебуває братъ его кн. Францъ Іосифъ Батенбергъ. Прибувъ ôнъ еще передъ румелійскими событіями до Софіи, а по поводу, що служитъ въ нѣмецкôй арміи, одержавъ на дняхъ завôзванье, щобы вернувъ до Нѣмеччины, если не хоче податися до димисіи.

Пôсля берлиньского Militair-Wochenblatt, князь Францъ Іосифъ Батенбергъ одержавъ уже димисію.

——

Французска палата пословъ занята въ теперѣшнôй порѣ провѣркою выборôвъ.

Министерство составило уже свою програму и мае ю сегодня, т. е. 16 с. м. ôтчитати въ палатѣ.

Въ Парижи кружатъ слухи о договорѣ межи Brisson-омъ и Clemenceau-омъ. Brisson мае бути наслѣдникомъ президента Grévy-ого. Яко наслѣдникôвъ Brisson-а въ министерствѣ упоминаютъ Freycinet-а и Floquet-а.

Зъ Парижа доносятъ, що министры Бриссонъ и Allain Targé, противники загальнои амнестіи, подалися до димисіи.

——

Въ вопросѣ Каролинôвъ переславъ кн. Бисмаркъ Ишпаніи новѝ пропозиціи, высказуючися противъ розширеня ишпанскои суверенности на цѣлу групу островôвъ. Ишпанія удалася прото до Его Св. Льва XIII. съ просьбою, щобы Папа вздержався съ оголошеньемъ своеи децизіи.

——

Турція основала въ Задарѣ провизоричный генеральный консулятъ. Азаріянъ ефенди зôставъ именованый управителемъ консулята.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 16 листопада. Найвысшимъ патентомъ зъ дня 14 с. м. **зôставъ галицкій соймъ скликаный на день 25 листопада с. р.**

Вѣдень, 10 листопада. Угорска делегація провѣрила протоколъ, пôсля которого всѣ потребы и рѣшеня зôстали принятѝ.

Слѣдуюче засѣданье ôтбудеся въ второкъ.

Петербургъ, 16 листопада. Вліятельнѝ дневники порицаютъ Сербію за выповѣдженье вôйны и называютъ сей подвигъ авантурничимъ и братоубійчимъ. Journ. de

St. Petersbourg сожалѣе, що Сербія объявила вôйну безъ попередного ôткликаня до интервенціи державъ, до чого була на основѣ трактатôвъ обовязана. Зверхъ того объявила Сербія вôйну васалеви, который самъ не мае права рѣшати о вôйнѣ и мирѣ такъ, що теперь насуваеся вопросъ, чи цѣлею вôйны есть поборюванье зверхника, чи приневоленье збунтованого васаля до перестерѣганя васальнои звязи. Той нечуваный и не маючій прецеденса случай, доказуе, якъ справедливыми були стремленя Россіи въ цѣли приверненя status quo. Тымчасомъ скликана за иниціятивою Россіи конференція оберталася пôдъ вліяньемъ англійскои дипломаціи въ крузѣ, щобы Грекамъ, Сербамъ и Болгарамъ перешкодити въ соединеню противъ Турціи; перешкоджено турецкôй акціи и дано королеви Милянови поводъ до заявленя, що коли конференція не дѣлае въ своихъ рѣшеняхъ поступу, то видится ôнъ приневоленымъ самъ приступити до акціи. Помянутому дневникови не звѣстно, що здѣлае конференція, но ôнъ заявляе, що Россія, помимо болести яку вызывае въ ней братоубійча вôйна, не могла бы позволити, щобы котора нибудь зъ малыхъ державъ на балканскôмъ пôвостровѣ уступила назадъ.

Софія, 16 листопада. Правительственный обѣжникъ, дорученый репрезентантамъ державъ и завѣдомляючій ихъ о объявленю вôйны зъ стороны Сербіи и о мотивахъ того объявленя, констатуе, що болгарскій войска заховувалися всегда ôтпорно и дальше такъ само будутъ заховуватися. Обѣжникъ заявляе дальше, що правительство, знаючи свои обовязки пріймае послѣдства вôйны, которои оно не выкликало и за котору во виду Европы не пріймае ніякои ôтвѣчательности; потôмъ выясняе, що дотеперѣшне поведенье Болгаріи во виду сербскихъ требованій було всегда вымѣрене въ тôмъ направленю, щобы за яку нибудь цѣну избѣгнути конфликта; наконецъ ôткликуеся до приговора Европы въ дѣлѣ: кто давъ поводъ до вôйны и по чіей сторонѣ справедливôсть.

Софія, 16 листопада. Вчера передъ полуднемъ прибувъ тутъ князь Александеръ въ товариствѣ министра Каравелова и зôставъ повитаный съ восторгомъ. Князь безъотволочно завязявъ телеграфичну комуникацію съ командантами пограничного корпуса.

Пôдчасъ передвчерашнои стычки пôдъ Царебродомъ, Болгары стратили 34 убитыхъ и раненыхъ. Сербскій страты значительній.

Сербы ввели до бою 6 баталіонôвъ, 2 ескадроны и 2 батеріи. Болгары 1 баталіонъ регулярного войска и 1 баталіонъ милиціи. Сербы осадили Царебродъ. Вчера було слышно тутъ глухій гукъ пушокъ.

Будапештъ, 16 листопада (*прив.*). Въ Будапештѣ, Темешварѣ и въ Новôмъ Садѣ, собираютъ комитеты шарпіи и заосмотреня для ранныхъ сербскихъ воинôвъ.

Парижъ, 16 листопада (*прив.*). Тутейшій дневники доносятъ, що Греція, ôтвѣтно до уговора съ Сербіею, объявитъ сейчасъ вôйну Турціи.

Цетынія 16 листопада (*прив.*). Князь черногорскій прирѣкъ, що буде вѣрно стояти при берлинскôмъ трактатѣ.

Петербургъ, 16 листопада (*прив.*). Россійскій дневники выступаютъ въ оборонѣ Болгаріи, а высказуются рѣзко противъ Сербіи.

Софія, 16 листопада (*прив.*). Сербскій войска заняли вчера рано приступомъ Тернъ. Мѣстцевôсть та була укрѣплена а болгарска залога защищалися завзято.

Велику констернацію вызвала въ Софіи вѣсть зъ Филипополя, що милиція въ Восточнôй Румеліи не хоче боронитися по за границами краю, но що выступае лишь въ защитѣ отечественнои землѣ противъ евентуальнои инвазіи турецкихъ войскъ.

Численній сербскій войска двигнулися вчера рано черезъ Царебродъ и заняли становища пôдъ Драгоманомъ, где предприняли огромный огонь зъ пушокъ противъ болгарскихъ позицій. Болгарскій войска, мимо, що не выровновали пôдъ нумеричнымъ взглядомъ сербскимъ войскамъ, защищали енергично своихъ становищъ и отвѣчали оживленно на непріятельскій огонь. Съ наступленьемъ вечера залишили Сербы стрѣлянье, которе нанесло Болгарамъ лишь незначительній шкоды.

Константинополь, 16 листонада. Урядово увѣдомляютъ: Амбасадоръ турецкій въ Лондонѣ, Мусурусъ-паша, зôставъ ôткликаный, а на его мѣстце именованый бувшій губернаторъ Либану, Рустемъ-паша.

Константинополь, 16 листопада (*прив.*) Султанъ оказуе велику иритацію. Въ справѣ возваня кн. Александра до несеня помочи Болгаріи, султанъ не хоче на власну отвѣчательнôсть рѣшитися, въ тôмъ взглядѣ засягае рады державъ; дипломатичній ôтношеня съ Сербіею маютъ бути однако сейчасъ зôрваній.

Константинополь, 16 листопада. Конференцію амбасадорôвъ ôтсрочено до завтра.

Лондонъ, 16 листопада. Times и другій дневники высказуются весьма рѣзко о поступованю Сербіи. Дневникъ Times выражае обаву, щобы объявленье вôйны не выкликало новыхъ грозьныхъ вопросôвъ.

Ц. к. генеральна Дирекція австрійскихъ державныхъ желѣзниць.

ВЫТЯГЪ ЗЪ РОЗКЛАДУ ѢЗДЫ,

важный ôтъ 1 жовтня 1885.

Зъ Звардоня до Гусятина

СТАЦІИ		пот. ос 111	пот. ос 117
Загуржъ Новый	пріѣздъ	11.17	8.21
	ôтъѣздъ	11.46	8.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.46	10.32
	ôтъѣздъ	2.12	10.58
Дрогобычъ	„ пріѣздъ	4.30	1.02
	ôтъѣздъ	5.18	1.44
Стрый	пріѣздъ	5.33	2.10
	ôтъѣздъ	9.02	5.51
Станиславôвъ	пріѣздъ	10.—	6.50
	ôтъѣздъ	2.10	10.45
Бучачъ	„	3.53	12.35
Чорткôвъ	„ пріѣздъ	5.42	2.35
Гусятынъ			

Зъ Гусятина до Звардоня

СТАЦІИ		пот. ос. 112	пот. ос 118
Гусятынъ	ôтъѣздъ	9.35	12.40
Чорткôвъ	„	11.33	2.38
Бучачъ	„	1.46	4 37
Станиславôвъ	пріѣздъ	5.37	8.35
	ôтъѣздъ	6.28	9.40
Стрый	пріѣздъ	9.58	1.22
	ôтъѣздъ	10.23	1.45
Дрогобычъ	„ пріѣздъ	11.18	2.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.32	4.32
	ôтъѣздъ	2.02	4.58
Загуржъ Новый	пріѣздъ	4.04	6.57
	ôтъѣздъ	4.14	7.05

Зъ Хирова до Стрыя

СТАЦІИ		п. мѣш. 151
Хирôвъ	ôтъѣздъ	5.24
Дрогобычъ	„	9.16
Стрый	пріѣздъ	10.22

Зъ Стрыя до Хирова

СТАЦІИ		п. мѣш. 152
Стрый	ôтъѣздъ	5.19
Дрогобычъ	„	6.32
Хирôвъ	пріѣздъ	9.30

Зъ Стрыя до Львова

СТАЦІИ		п. особ. 817	п. особ. 815	п. особ. 811
Стрый	ôтъѣздъ	2.20	10.45	5.45
Николаевъ	„	3.06	11.39	6.39
Щирецъ	„	3.37	12.17	7.17
Львôвъ	пріѣздъ	4.15	1.05	8.05

Зъ Львова до Стрыя

СТАЦІИ		п. особ 818	п. особ. 816	п. особ 812
Львôвъ	ôтъѣздъ	11.25	7.10	7.10
Щирецъ	„	12.07	8.03	8.05
Николаевъ	„	12.35	8.37	8.39
Стрый	пріѣздъ	1.21	9.32	9.34

Зъ Дрогобыча до Борыслава

СТАЦІИ		Пот. мѣш. †† 7.51	Пот. мѣш. 7.53	Пот. мѣш. 7.55	Пот. мѣш † 7.51
Дрогобычъ	ôтъѣздъ	5.20	8.—	2.44	6.10
Борыславъ	пріѣздъ	6.04	8.44	2.28	6.51

Зъ Борыслава до Дрогобича

СТАЦІИ		Пот. мѣш. †† 7.52	Пот. мѣш. 7.54	Пот. мѣш 7.57	Пот мѣш. † 7.58
Борыславъ	ôтъѣздъ	6.40	11.49	5.—	7.20
Дрогобычъ	пріѣздъ	7.27	12.35	5.43	8.03

1. Годины поданій пôсля полудника пештеньского.
2. Цифры въ обвôдкахъ означаютъ нôчну пору.
3. Потяги означеній † не курсуютъ въ пятницѣ.
4. „ „ †† „ „ въ суботы.

ТОРГОВЛЯ
МИХАИЛА ДЫМЕТА
во Львовѣ

мае честь поручитися къ услугамъ

Всечестнѣйшому Духовеньству и почтеннымъ церковнымъ Братствамъ

въ дѣлахъ пріукрашеня и заосмотреня церквей въ всякій снаряды и принадлежности, именно звертае ихъ увагу на:

Иконы всякои величины, такъ на блясѣ якъ и на полотнѣ пôсля найлучшихъ взорôвъ; **Евангелія** напрестольній въ розличнôй богатôй оправѣ; **Кивоты и ковчеги** на престолы хорошои рѣзбы и позолоченій правдивымъ золотомъ; **Кресты** нагробній желѣзній и процесіональній; **Олтарики** или процесіональній Иконы; **Плащеницѣ** на полотнѣ и шолковôй матеріи; **Хоругви** зъ шовкового и вовняного адамашку; **Фелоны** зъ ліонскои (французскои) матеріи, широкій пôсля греческого крою; **Поликандры** (пауки) бронзовій и желѣзній, позолоченій и проч. и проч.

3—? Цѣнники подрôбній, на желанье высылаемъ франко.

Всякій замовленя выповняются точно и скоро.

ФОРМУЛЯРЪ

на фасіѣ зъ приходскихъ доходôвъ

появили ся зъ друку въ рукôмъ языцѣ пôсля взорцѣвъ львôвскои греко катол. митрополитальнои консисторіѣ.

Комплетный примѣрникъ, складаючій ся зъ головного аркуша въ трёхъ екземпляряхъ и всѣхъ дотычныхъ прилогъ зъ поясненьемъ, коштуе

40 кр., зъ пер. почт. **45 кр.**

Замовляти належить пôдъ адресою: К. Беднарскій у Львовѣ улиця Академична нръ 8.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

во Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобычи и Коломыѣ

поручае изъ своихъ богато заосмотреныхъ складôвъ

по дешевыхъ цѣнахъ

Каву, Чеколяду, **Чай**, Цукоръ, Оливу, **Оцетъ**, Сыры швайцар., брынзю, **Мѣдъ** прѣсный и пити, Овочѣ южній, Корѣнье, Сардинки, селедцѣ, Горѣвки,

Ликеры, Румъ, **Вина въ бутилькахъ и барылкахъ**, Мыло, мылка до рукъ, Крохмаль, фарбку, Корки, Смаровило на ножѣ, **Свѣчи** церк. и стол., **Воскъ**, Цвѣты до свѣчокъ, Кадило, Карты,

Воды минеральній, Всякій роды щѣтокъ (тоалетній, до пôдлоги, до обуви и до коней), Масу до пôдлогъ, **Шварцъ безъ витріолю**, Папѣръ, Пера, ручки, Оловцѣ, **Лякъ**, Чорнило (атраментъ), Порошокъ на овады.

Цѣнникъ высылаеся на жаданье франко.

5 до 6 килограмовыхъ посылокъ почтова оплата выноситъ немного такъ що оплатится и зъ найдальшихъ сторôнъ замовляти потрѣбній для дому артикулы.

Вступаючій въ члены товариства „Народна Торговля“, платятъ вписового 1 зр. и удѣлъ найменше одинъ, выносячій 10 зр. Той удѣлъ осгаеся власностею члена и опроцентовуеся дивидендою, котрои высота назначаеся по укôнченю рôчныхъ рахунôвъ. „Народна Торговля“ принимае такожъ грошѣ на щадничій книжочки и платитъ ôтъ нихъ 5%. (76) 29—?

Man inserire nur wenn man vorher bei G. L. DAUBE & Co. **IG. KNOLL** CENTRAL-ANNONCEN-EXPEDITION der in- und ausländischen Zeitungen **Wien, I. Am Hof 5** Kostenvoranschlag etc. etc. verlangt. Tägliche Beförderung von Anzeigen aller Art an alle Zeitungen, Zeitschriften und Kalender der Welt. Auskünfte, Prospecte, Kostenüberschläge gratis und franco. Bei grösseren Aufträgen höchsten Rabatt.

Елястичні валочки

до заосмотреня ôконъ и дверей

найлучше и найдешевше средство до охороны ôтъ протягу.

ГИПСЪ,

Китъ до ôконъ

поручаютъ

ГИБНЕРЪ И ГАНКЕ

во Львовѣ.

(101) 7—?

СКЛЕПЫ ВЛАСНІЙ: Готель Европейскій и Улиця Галицка рôгъ Валовои

ЯНЪ ИГНАТОВИЧЪ

ФИЛІЯ: ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20.

НИГРЕТИНА.

Выборне средство до найскоршого фарбованя волося на тревалу и хорошу чорну або темну краску; есть оно цѣлкомъ не шкодливе и въ застосованю дуже просте.—Цѣна 1 зр.

Средства на вывабленье плямъ:

Одалина, вывабляе плямы съ пороху, поту, тлустости, пива, молока, плѣсни и т. п.—35 кр. **Бензолина**, вывабляе плямы тлустій, покостовій и мазьовій — 20 и 30 кр. **Етилина**, вывабляе плямы фарбъ зъ пôдлоги, — фляконъ 25 кр. **Явелина**, вывабляе плямы овочевій и зъ вина червоного, — фляконъ 20 кр. **Оксалина**, вывабляе плямы повсталій зъ ржѣ, крови и атраменту; **Бразилина**, матеріи чорній выполовѣлій и поплямленій праній въ Бразилинѣ ôтзыскуютъ первобытный кольоръ и полыскъ, пакетъ 8 кр. **Квиляй** (**Quilaj**), до праня едвабныхъ и волняныхъ матерій, пакетъ 6 кр. **Мыло жолчеве**, до вывабляня плямъ застарѣлыхъ, штука 25 кр. а. в.

Найпереднѣйше чернило глицеринове

пахнуче до обувя, дае хорошій полыскъ, мягчитъ шкôру и хоронитъ ôтъ пуканя, пуделко 10 и 20 кр. а. в.

СМАРОВИЛО ЛИТОВСКЕ

до обувя и шкôръ, мягчитъ шкôру, чинитъ ю неперемокаючою и тревалою, пуделко 50 кр. и 1 зр. а. в.

АТРАМЕНТЪ ЧОРНЫЙ КАМПЬШОВЫЙ

не плѣснѣе, не осѣдае, не псуе перъ, есть завше чорный и плынный и цѣлкомъ нешкодливый, фляшка по 10, 15, 20, 25, 30 и 50 кр.

Атраментъ синый, фіолетовый, зеленый, червоный, фляшка 10 и 15 кр.

ФАРБА ДО СТЕМПЛЯ

сина, фіолетова, червона, чорна, фляшка по 15 кр.

Атраментъ до значеня бѣлизны безъ гумы, фляшка 30 кр.

Повысшій выробы за цѣнній и досконалій власности зôстали нагородженій шестьма медалями заслуги. (10) 99—?

Издатель: Д-ръ Іос. Комарницкій. Ôтвѣчательный редакторъ Иванъ Ем. Левицкій. Изъ печатнѣ Тов. им. Шевченка пôдъ управленьемъ К. Беднарского.